

Ivan Taridan: „Tvoja rijeka“

Dok rijeka tiho teče.

Lik tvoj u njemu se zrcali

I Suncem sja.

Miluju ga oblaci,

Vjetar i ja.

Tiho šumi tišina.

Preko brane kad teče

Il u suhi rukavac se slije.

Rijekom nijemom

Čijeg izvora nema.

Dok rijeka tiho teče.

Jutrom u jednom

Padnem u drugom tonu.

Misli za tobom svejedno plove...

Nijemo i nježno milujuć te

Suzom rijeke kad umiva obalu onu.

Dok rijeka tiho teče...

I noć se spušta tamna.

Oči tvoje pale se svjetлом

Mjesečeva sjaja.

I slijevaju se poput svile.

Kosom tvojom mekom,

Što padajuć obasjava veče

Tihom tom rijekom što teče...

Misli

plove.

milujuć te

Suzom

slijevaju se poput svile.

obasjava

rijekom što teče.